

er indrømmet en ny Klasse Candidater Afkomst til Overlærerembeder, og naar den i Lovudkastets § 4 optagne Afgang til Overlærerembeder (hvorum nærmere nedenfor) skal aabnes for Andre end dem, som ved de Prøver, der efter bemeldte Anordning give Afgang til Overlærerembeder, have fyldestgjort de Betingelser, som nu fordres for at blive Overlærer.

Tovrigt er det en Selsfølge, at Ansættelsen af de Lærere, saavel Overlærere som Adjuncter, hvilke Realunderviisningen i de enkelte Skoler udtræver, først vil see efterhaanden som denne Foranstaltning selv træder i Kraft.

I ethvert Fald vil saaledes, under Forudsætning af, at Realunderviisningen for Tiden kun vil blive indført ved 2de Skoler, 3 Lærerposter blive indtil videre at holde ubesatte for den eventuelle Indførelse af Realunderviisning ved een lærd Skole endnu, hvilket i nærværende Paragraph af Loven er søgt antydet ved en saadan Formulering af Udtrykkene, at det optagne Antal af Overlærere og Adjunctembederne er sat som et Maximum, indtil hvilket Embeder af denne Art kunne besættes, men ei til enhver Tid skulle holdes besatte.

Ved Lønningerættens Opstilling har det været et Spørgsmaal, om ikke Sorø Akademies Lærerpersonale burde sammenordnes i een Række med de lærde Skolers Lærere. Men med Hensyn til, at det lærde Skolevæsen og Sorø Akademie have, ethvert for sig, deres særegne Budget, er det det Simpleste og Naturligste, at deres Gagecontt holdes adskilte, da en fælles Gagecontt, ihvorvel den lader sig opgjøre, vil medføre aarlige Forandringer i de respective Budgetter, forsaavidt som den Udgift, der under den samlede Gagecontt vilde vedkomme Sorø Akademie og som saadan maatte opføres som et Tilskud fra Akademiet til det lærde Skolevæsen paa begges Budgetter, vilde variere ligesaa hyppigen, som Gageoprykninger indtraf for de Sorøste Lærere. Dertil kommer, hvad der væsentligt taler for Afskillelsen, at Oprykningen til de højere Gager maa befrygtes at ville i ikke ringe Grad blive trykket for de lærde Skolers Lærere ved de Sorøste Læreres Sammenordning i een Række med disse, eftersom der er al Sandsynlighed for, og Erfaringen tildeels allerede vi-

ser, at hine, der i det Hele efter Forholdenes Bessaffenhed ved en Opdragelsesanstalt paa forskjellige Maader knyttes fastere til Stillingen ved denne, i Reglen blive staaende længere i deres Embeder end Lærerne i det lærde Skolevæsens Tjeneste, ligesom det overhovedet er ønskeligt ved Opdragelsesanstalten at beholde især de Lærere længere, der vise sig særligen egnede for Virksomheden ved denne.

Om Lønningen af det Sorøste Lærerpersonale er derfor optaget et særligt Forslag under Lovudkastets §§ 7 og 8.

ad § 2.

ad A. Efter Bevillingerne ved Finantslovene ere Rectorerne ved de fuldstændige lærde Skoler lønede saaledes:

2 Rectorer à 2,200 Rd.

2 — — à 2,000 —

3 — — à 1,800 —

3 — — à 1,600 —

2 — — à 1,400 —

Tillæg til Metropolit-

tanstolens Rector som

saadan . . . . . 200 —

Sammenlignes hermed de i Udcastet foreslaaede Gager for Rectorer, vil det sees, at Gjennemsnittsgagen, der nu udgjør 1,800 Rd., vil, fraregnet Tillæget til Metropolitanstolens Rector, efter Lovudcastet blive forhøiet til 2,018 Rd., og at Begyndelsesgagen er sat 400 Rd. højere end hidtil. Lavere vil formentligen hverken Rectorernes Begyndelsesgager eller Lønninger i det Hele kunne sættes, naar Gagen skal staae i et nogenlunde passende Forhold til Stillingen og det fornødne Hensyn skal tages til den Dvaffikation og Dygtighed, der er Betingelse for et Rectorats Opnaaelse i Forbindelse med den forudgaaede lange Tjenestetid, hvilken i Gjennemsnit forøges ved Indskrænkning af Embedernes Antal ved Skolers Nedlæggelse, til det forøgede Ansvar, som Skolernes større Frequent's medfører, og til Betydningen overhovedet af disse Embeder, som danne Slutningen, og, da Overgange fra Rectoraterne til andre Embeder saagodtsom aldrig forekommer, det højeste Udfigtspunkt i en særdeles vigtig Embedsrække.